

ime „izglednega učenika“ (Musterlehrer) zaslužil. Ime tega verlega za omiko in blagor ljudstva mnogo zaslužnega moža je: Janez Grösslinger, kateri če ravno nemško ime ima, vendar tudi dobro slovenski razume, torej ta mož na vsaki način očitno pohvaljen in za izgled postavljen biti zasluži. Cuique suum!

A. Xpr.

**Spod Šmarne gore 15. aug.** — Naj povedó „Novice“ svojim bravcom prigodbo, ktera vnovič kaže, da njih dobri nauki niso vselej bob v steno. 16. dan p. m. so v Oljaževem malnu pšenico prali; mlad fant je nalival; nesrečnež se prekucne, pride pod 12 koles in v globoko kernico; serčni hlapec mlinarja Martina Skola v Vikarčah skoči v Savo, plava po utonjenca in ga srečno izvleče iz vode. Ali fant, poškodovan nekoliko od sile kolés in skoraj skoz četertinko ure potopljen v vodi, je bil mertev viditi, ko ga je Skolov hlapec iz vode otel. Verli mlinar Martin Skol, priden bravec „Novic“, je bral v njih, kako naj se ravná s takimi, ki so utonili; ko vpervo fanta enmalo nagne, da bi voda iz njega iztekla, ga začne dergniti po životu in mu sapo pihati v usta. Pridni ljudje so se trudili in trudili, pa dolgo dolgo je bilo vse zastoj, — obupali so že nekteri in ga pustili, — naš verli mlinar pa, ki se je spomnil, da je v „Novicah“ bral, da nikar prehitro obupati, ker včasih dolgo terpi, preden se zadnja iskrica obudi v poprejšni zubelj življenja, je nagovarjal svoje tovarše „le še, le še naprej dergnimo in pihajmo“ — in lejte! veselje je doživel, da je utonjenec začel stokati in se je počasi spet k življenju zbudil. Zato hvala pogumnemu hlapcu, ki je fanta iz kernice rešil, — posebna čast in hvala pa se verlemu mlinarju, da je po stanovitosti svoji mertvega k življenju obudil!

**Iz Ljubljane.** God Njih Veličanstva, presvitlega cesarja Franc-Jožefa je bil včeraj s slovesnim cerkvenim opravilom praznovan; milostljivi knezo-škof so sv. mašo peli, pri kateri so se Njih eksc. deželni poglavar z višjimi oblastniki vsih uredov, mestna gosposka z odborniki, in obila množica pobožnih snidili.

## Novičar iz raznih krajev.

Iz Šoprona so se presvitli Cesar na svojem potovanju po Ogerskem podali v Güns, Subatico (Steinamanger), Körmend, Zala-Egerszeg in Kesztheli. — Kramarjem in igravcom, kateri po svetu potujejo in si s tem kruh služijo, je prepovedano, za šolo pripravne otroke seboj vlačiti, ker za tega voljo zanemarjajo šolo. — Do 8. dneva t. m. je bilo letos v Maria-Celi že 140.000 romarjev. — Iz političnih novic je ta najvažniša, da je zastran volitev v Moldavii res Napoleonova obveljala; dobil je v Osbornu angleško vlado na svojo stran, da je sadaj tudi ta njegovih misel, da se v Moldavi ni prav volilo, in da je treba, da turška vlada prekliče te volitve in nove izpiše, kar se bo zgodilo, ker — kakor je Palmerston v deržavnem zboru rekel — je upati, da bo tudi avstrijska vlada nove volitve privolila; ali bojo pa nove volitve po volji francozke vlade ali ne, se še ne vé, — kakor tudi še ni gotovo, ali jih bo potem francozka vlada poterčila, če bojo zoper njeno voljo, to je, zoper zedinjenje Moldave in Vlahije. V Vlahii bojo volili 2. septembra vpervič. Po postavi ima pravico volii vsak, kdor je 30 let star, kdor ima hišo, zemljo itd., pa ne zastavljeno, in kdor je poštenega življenja. — V Osbornu pa se je nek cesar Napoleon z angleško vlado tudi zavolj Kine pomenil in ji obljubil svojo pomoč. Tako povsod ena roka drugo umiva. — Od cesarja Napoleona se pričakuje vsaki dan imeniten razglas (manifest) o političnih zadevah poslednjega časa. — Pravijo, da je Mazzini še zmiraj v Genovi. — Amerikanska družba, ki je prevzela opravilo, pri Sevastopolju v morje po-

topljene ladije Rusom spet na dan spraviti, bo dobro opravila; stroški za to delo jo bojo stali okoli pol milijona frankov; vrednost vzdignjenih ladij pa znaša najmanj 7 milijonov; po pogodbi gré pa družbi polovica te vrednosti. — Pred nekimi dnevi je prišla barka „Arabia“ iz Amerike v Liverpool; 11 dni je jadrjala po morji; popotniki niso celi čas sonca vidili, tako gosta megla je pokrivala morje; pridši v Liverpool se niso mogli dosti začuditi, da je tam sonce sijalo; mislili so, da je celi svet obdan z meglo. — Za prebivališče popotnikov v Carigradu so bozniški frančiškani kupili ondi v predmestji Galata od Genuezov zidano gostivnico sv. Jurja za 100.000 gold., pa plačali niso nič; avstrijska vlada je tedaj ti milodarni napravi podelila 30.000 gold. in dovolila, da se ostalih 70.000 gold. nabere po milošnjah, ktere se smejo nabirati po vsem cesarstvu; v ta namen potujejo frančiškani bosniški poslednje leta po mnogih deželah našega cesarstva. — V Londonu se je — kakor vladni avstrijski časnik „Oest. Corresp.“ piše — pod imenom „Hungarian Land-Company“ družba angležka zbrala, ktere namen je, na Ogerskem veliko zemlje kupiti in jo obdelovati. Za ta nakup potrebni kapital hoče omenjena družba z delnicami (akcijami) vkup spraviti.

## Pesem o suši leta 1834. \*)

Oh Oča nebeški, ki v meglah sediš,  
Zakaj nas tak malokdar z dežem škropiš?  
Glej! zemlja že globoko zeha,  
In trava zažgana se pleha.

Živina se goni navadno na dol,  
Pa nem're se pasti, in gleda okol;  
Pastirč ne poje, ne krika —  
Se žali krez lačnega bika.

Kde inda predolga se versta kosi,  
Po sklenjenem delu gibančnjak časti,  
Tam letos kmet drugih ne prosi,  
Sam svojo otavo si znosi.

Oh kaj 'mo začeli živinca s teboj?  
Za nas bo še dobro, pa tebi bo joj!  
Mi bomo te mogli zaklati, —  
Drugač nam nemreš obstati.

Na vodi se letos nam sila godi,  
Pa zato se žeja nam z vincom gasi —  
S prežlahnim, požegnanim vincom,  
Oj dobro še ide Slovencom!

V nedelo večer sem šel z verha domó  
Krez eno bervicko, krez eno vodó;  
Pa vino mi moč je prevzelo —  
Zapičim se v blato debelo.

Zdaj žena za starega norca me 'ma,  
Ki vinu nobene več redi ne zna:  
Pa kakor me krega in kolne —  
Še ona se v blato zasune.

„Zdaj žlabrava baba namaži si kljun!“  
„Oj ljubi tovaršek, pomagaj mi vun!“  
A zlata, požegnana sraga,  
Kak ona človeka premaga!

\*) Kdo je to pesem sestavil, nev em prav; to pa vem, da Slovenci jo radi pojo, ker je tudi napev gladek in mičen. Pis.